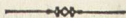

“НЕ МЫСЛѢ ДА УМРѢ ТАКА, КАКТО СЪМЪ.”

ЕДНА ИСТИНСКА ПОВѢСТЬ.

Азъ ще ви прикажъ за единъ младъ мъжъ отъ богатъ и почтенъ фамилиѣ, която живѣяше въ Съединены-тъ Държавы у Америкъ.

Той бѣше почиля да върши търговіѣ още отъ млади-тъ си години отдѣлно отъ бащъ си, и ся бѣше показаль доста способенъ за неѣ. Той имаше нѣкои такыва дарованія, които го направихъ наскоро почтенъ и богатъ человекъ; но по причинъ на лошы хора, които вліяхъ на характеръ-тъ му, той не върваше Библиѣ-тъ нито ся боеше отъ изобличенія-та на онѣзи които вѣрувахъ въ неѣ. Нѣкои си мысляхъ че той можаше да обори всякого Христіянина въ религіозны прѣспиранія. Като оставимъ на странъ способности-тъ му въ търговіѣ-тъ, праведно можемъ да речемъ че животъ-тъ му подтвърдяваше истинъ-тъ на думы-тъ отъ Библиѣ-тъ: “И най-вече сърдце-то на человекскы-тъ сынове е пълно съ злинъ, и безуміе има въ сърдце-то имъ додѣ сѣ живи.” (а) Негова-та смърть бѣше страшна.

Единъ годинъ прѣди да умре, той ся случи да пѣтува съ единъ свой пріятель на име Хенрихъ. Въ врѣме-то на това имъ пѣтуваніе Хен-

(а) Еккл. 9; 3.